FOOT-BALL

După derbyul Rapid-Venus: mozaicuri

Consideraţii variate asupra unui match care a însemnat o mare luptă modernă

Intâlnirea — catalogată drept derby al campionatului naţional — dintre Venus şi Rapid, a fost mai presus de toate o luptă dinamică, luptă care a corespuns stilului şi preferinţelor moderne.

Intr'adevăr, în matchul de Duminică au fost foarte multe faze de goal şi un joc de câmp redus, astfel că pretenţia de emoţie a spectatorului modern a fost satisfăcută într'o măsură aproape totală.

Faptul că — pentru a începe o serie scurtă de consideraţii technice — echipele au jucat foarte strâns în apărare, tot ca o urmare a facturii moderne a jocului, a dat posibilitatea să se remarce două lucruri destul de triste pentru standardul footballului nostru.

S'a putut remarca în primul rând insuficienţa technică a înaintaşilor noştri şi în al doilea rând defectuozitatea shooturilor la poartă.

Lucrurile se explică foarte simplu. Apărarea ermetică a lăsat celor 10 înaintaşi foarte puţin spaţiu şi timp pentru executarea mişcărilor şi controlul lor.

Or, technica unui jucător de football constă tocmai în această posibilitate de a controla şi executa o acţiune în timpul şi spaţiul cel mai mic.

Pentrucă dacă este destul de uşor să te descurci într'un loc larg, să concepi o acţiune şi s'o controlezi în voe, este foarte greu să îndeplineşti aceleaşi lucruri în condiţiile create de cele două apărări în matchul de Duminică.

Insuficienţa în shooturile la poartă este desigur tot o chestie de technică individuală. In matchul, de care ne ocupăm însă, problema este ceva mai complexă.

Cei zece atacanţi feroviari şi venusişti au greşit mai întâi în aceea că nu au putut face diferenţa între situaţiile de tras la poartă şi acelea de a pasa mingia unui partener mai bine plasat.

Explicaţia acestui lucru trebue căutată în nervozitatea, cu care au jucat toţi, pentrucă deşi nu s'a văzut prea evident această nervozitate, jocul a fost totuşi destul de nervos.

Adversarii s'au respectat reciproc dar mult prea mult şi atunci au căutat prin orice mijloc de a împiedica marcarea unui goal, a primului goal, pentrucă au legat de deschiderea scorului victoria.

SPORTIVITATEA LUI BODOLA

Matchul de Duminică a arătat din nou că Bodola este exemplul strălucit al sportivului disciplinat. Intâlnirea dintre cei doi eterni rivali a fost, cum am spus, o luptă înverşunată. S'a jucat dur, foarte dur, şi au existat ciocniri.

Arbitrul matchului a înregistrat proteste disperate şi desigur inutile, iar cei mai mulţi dintre jucători au căutat să influenţeze deciziile arbitrului prin căzături teatrale.

Unul singur a impresionat prin ţinuta lui corectă şi disciplinată, pe care a păstrat-o de la început până la sfârşitul jocului, cu atât mai mult cu cât el a fost de cele mai multe ori victimă. Acest jucător a fost Bodola.

Dar el a făcut ceva mai mult. Ceva, care este însă o exagerare. A comis odată un hands şi s'a oprit înainte chiar de a fluera arbitrul.

Făcând o paralelă între comportarea lui sobră şi disciplinată şi între ţinuta celorlalţi jucători, am crezut în primul moment că este un jucător lipsit de nervi.

A trebuit să recunosc însă — şi aceasta în urma matchului de Duminică, că Bodola este unul din foarte rarii noştri jucători, cari îşi pot stăpâni nervii, oricât de infernală ar fi ambianţa, în care se dispută matchul.

„CAPUL" LUI HUMIS

In ultimul timp am văzut la Humis mai multe lovituri de cap frumoase. A executat una şi în matchul cu Rapid şi numai bara orizontală a împiedicat marcarea unui goal sigur.

A fost o lovitură splendidă şi cei 20.000 de spectatori au aplaudat-o îndelung.

Această lovitură, care a constituit un model de artă, vreau s'o analizez din următoarele două motive: s'a plasat perfect în aşteptarea mingiei şi a executat cât se poate de corect lovitura.

Intr'adevăr, de obiceiu jucătorii noştri se plasează pe locul unde cred că ar trebui să-i ajungă mingia. Sar atunci în sus şi lovesc mingia, care merge spre poartă cu viteză redusă.

Humis nu s'a plasat în aşteptarea mingiei, la marginea careului de 16 metri, a fugit el spre mingie şi a lovit-o din viteză cu fruntea.

Pe lângă avantajul că mingia se duce cu mai multă putere, plasamentul acesta i-a dat posibilitatea de a-şi găsi mult mai uşor loc spre mingie, căci nimănui nu i-a dat în gând să-l marcheze la o distanţă atât de mare de poartă.

O DECLARAŢIE SPORTIVA

Este un lucru fericit că după lupta de pe arenă, jucătorii au rămas totuşi prieteni.

Aceasta rezultă din declaraţia, pe care a dat-o Bogdan, căpitanul echipei iferoviare, după match.

„A fost un match mare. Dacă s'a întâmplat anumite incidente, acestea se datoresc aturei infernale, în care a decurs partida.

Rezultatul de egalitate indică fidel modul cum a decurs matchul. Deasemenea ţin să mulţumesc în numele colegilor, publicului bucureştean, care şi-a dat seama că echipa noastră mai joacă un rol de frunte în footballul românesc".

Fără a fi prea optimişti, iată, împrumutăm vorbelor lui Bogdan o sinceritate totală.

LUPTA INCETEAZA NUMAI CAND MINGIA A EŞIT IN OUT

Se întâmplă foarte adesea ori ca jucătorii să renunţe a mai urmări o mingie, care se îndreaptă în out, sau e prea aproape de portar.

Deasemenea atunci, când un adversar a depăşit pe un apărător cu o distanţă mai mare, acesta renunţă să-l mai urmărească pentru a-l ataca.

In football nu există decât un moment când îţi este permis să abandonezi lupta. Când mingia a eşit în out şi arbitrul a fluerat.

Se poate ca înaintaşul să se împiedice şi dacă nu-i urmărit de nimeni aceasta nu are nicio importanţă. Dar în afară de această posibilitate, care rămâne mai mult teoretică, mai sunt destule imprejurări, cari permit ca situaţia să fie salvată chiar atunci, când totul pare pierdut.

A demonstrat-o evident intervenţia lui Sfera, când Baratky se îndrepta singur spre poartă după ce driblase toată apărarea venusistă.

Sfera, care fusese şi el păcălit, nu a renunţat însă să-l mai atace şi a intervenit cu vârful în ultima fracţiune de secundă.

A tras şi el puternic spre poartă. Era chiar să marcheze în propria poartă. Dar în timp ce el „era să marcheze", Baratky ar fi marcat în mod sigur.

Această intervenţie a fundaşului venusist arată ea singură importanţa marei legi enunţate mai sus.

In jocul de football lupta nu încetează decât atunci când mingia a eşit în out şi arbitrul a fluerat.

Petre Steinbach

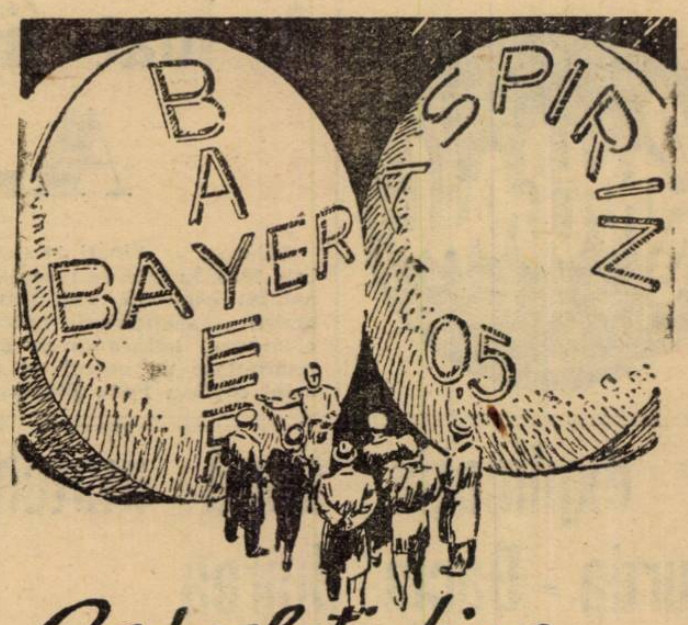

Controlaţi bine,

când cumpăraţi Aspirin, dacă ambalajul sau tabletele poartă Crucea Bayer. Fără semnul acesta de încredere nu există Aspirin.

ASPIRIN

VERITABIL NUMAI CU CRUCEA »Bayer«

A plecat un prieten

Struşka a părăsit ţara azi de dimineaţă

Când veţi citi aceste rânduri, fostul venusist, Struşka e în drum spre Praga.

Intr'adevăr, campionatul cehoslovac va fi reluat probabil săptămâna viitoare şi Struşka a plecat pentru a-şi relua postul de antrenor la F. C. Liben.

O RUGAMINTE...

Inainte de a pleca, Struşka ne-a vizitat la redacţie şi ne-a rugat să trimitem pe această cale salutările lui „prea mulţilor" săi prieteni, pe care nu i-a mai putut vedea din cauza acestei plecări neaşteptate.

...ŞI O FAGADUIALA

In cele din urmă ne-a făgăduit că nu va uita niciodată România şi că la matchul de la 28 Octombrie — dacă se va juca — va fi primul, care va primi echipa naţională la Praga, iar în ziua matchului, cel mai puternic susţinător al nostru.

A fost emoţionantă această despărţire.

„Endreffy a vrut să joace formidabil dar nu a izbutit decât să ia trei goaluri parabile..."

spun juventiştii după matchul dela Arad

Intr'un match, pe care putea să-l câştige destul de uşor, Juventus a pierdut cele două puncte din cauza portarului.

Cel puţin aşa susţin conducătorii roş-albaştrilor.

ENDREFFY A VRUT SA JOACE FORMIDABIL...

Unul din conducătorii cari au însoţit echipa la Arad, ne-a declarat că matchul a fost pierdut de portar.

„Endreffy nu a mai jucat de mult şi a vrut să joace formidabil pentru a arăta că este un portar mare.

Cum era şi natural, a jucat foarte slab şi nu a isbutit decât să ia trei goaluri parabile.

Nu i se poate face însă nicio vină pentru această comportare a lui".

CEI MAI BUNI ŞI CEI MAI SLABI

„Cel mai bun om al nostru a fost Brandabura. Alături de el au mai jucat bine fundaşii şi oarecum Dunăreanu.

Foarte slab şi indolent a jucat Prassler.

De asemenea a jucat slab şi Porojan, înlocuitorul lui Petrescu".

SPORTIVITATE

„Indiferent de toate aceste imprejurări, A. M. E. F. A. a meritat victoria.

A jucat bine la început — o jumătate de oră — şi în ultimele 15 minute ale matchului".

Trebue să recunoaştem că e o declaraţie sportivă aceasta.

F.C. Frederikstadt a câştigat campionatul Norvegiei

Oslo, 17.—Finala campionatului naţional, disputată eri în localitate în faţa a 10.000 de spectatori, a revenit formaţiei F. C. Frederikstad, care a învins F. C. Joendalen cu 3:2 (2:1).

Tariful de publicitate al ziarului UNIVERSUL

(CATEGORIA IV)

LINIA CORP		5
Dela 10-1000 linii	Lei	9
Dela 1000 linii în sus	„	7,50
Anunţurile colectorilor de loterii	„	10
Bilanţuri, convocări, notificări etc.	„	30
Ştiri artistice, judiciare, şcolare	„	15
Informaţiuni comerciale minimum 5 linii	„	17,50
Informaţiuni financiare minimum 5 linii	„	17,50
Informaţiuni colectori de loterii	„	20